

Joukkojen Valtaannousu

Kirj. Kaltsey

TUOTANNOLLISEN kehityksen edellyttämänä on maailman kapitalistien keskeinen myyntikilpailu saanut entistä enemmän vauhtia. Kukin ryhmä yrittää voittaa kilpailussa entisiä tuotantoennätyksiä rikkomalla ja teettämällä työläisillään mahdollisimman pitkiä työpäiviä omistamissaan tuotantolaitoksissaan. Nämä toimenpiteet tietysti merkitsevät sitä, että kutakin työssä olevaa työläistä kohden valmistuu nyt päivittäin enemmän tavaroita kuin koskaan ennen, joka taas vuorostaan merkitsee sitä, että yleismaailmallinen kriisi käy päivä päivältä työläisiä uhkaavammaksi.

Jo vuosia vallinnut työttömyys on antanut työvoiman riistäjille mainion tilaisuuden aikeitensa toteuttamiseen, ollen sillä halpaa — valitettavasti liian halpaa — työvoimaa yllin kyllin tarjolla; työläisiä jotka ovat järjestymättömiä ja niinollen kykenemättömiä valvomaan omia etujaan.

Pienomistus katoaa ja suurtuotanto valtaa pienomistuksen paikan. Pientuotanto ei pysty suurtuotannon rinnalla kilpailemaan ja sen vuoksi ovat pienyrittelijät tuomittu häviämään. Luokkienvälisen ristiriidan synnyttämänä katoaa keskiluokka ja sen mukana menettävät pienyrittelijät toimintamahdollisuudet. Täten jäljelle jääpi ainoastaan kaksi luokkaa, omistava ja omistamaton. Se merkitsee sitä, että keskiluokan hävitessä joutuvat pienyrittelijät elämänsä turvaamiseksi suurtuotannon palvelukseen. Kun vähittäismyyjät ja pienet yksityisyrittelijät astuvat palkkatyöhön, niin siirtyvät he silloin palkkatyöväenluokkaan. Näin ollen palkkatyöväenluokka lakkaamatta kasvaa, jotavastoin omistavaluokka jatkuvasti pienenee.

Tuotantolaitokset uusine koneineen ovat rakennettu tieteellisten keksintöjen ja huomattujen tiedemiesten vaikutuksesta. Edesmenntty teollisuus heijastaa vähäpätöiseltä nykyiseen verrattuna. Trustitutunut pääoma on vuosikymmeniä palkannut maailman etevimmät mekaanikot, insinöörit ja arkkitehdit. Viimeksi mainittujen tehtävät on tehtaiden kuosin nykykaistuttaminen. Insinöörit ovat professorien

kanssa työskennelleet suurten tuotantolaitosten laboratorioissa, synnyttääkseen tuotantokoneita, joiden vaikutuksesta on edullisempi ja laajemmat mahdollisuudet työvoimasta koituvaa lisäarvoa ristää.

Tehoistaa työvoimanriistaa pyritään jäljittelemään myös sellaisissa maissa, joiden tuotannollinen kehitys on viime vuosin saakka osoittautunut olevan feudaalisen aikakauden asteella.

Tuotantolaitoksien valtaamisessa on Amerikan Yhdysvaltain rahamiesyhtymien vaikutus ulottunut kautta maailman, niin tehdastuotantoon kuin kaikkien rikkaiden kaivosalueiden kontrolliin. Heillä sen kontrollinsa vuoksi on vaikutusvaltaa vieraiden maiden hallituksiinkin, joiden tehtävänä on valvoa amerikalaiesten rahamiesten etuja heidän omistamissaan tuotantolaitoksissa ja alueilla.

Ei kovin pitkä aika sitten, kun Wall-kadulla New Yorkissa määrättiin kuka otti eronheen presidentin paikan Cubassa, jossa tiedetään luonnonrikkauksia ja tuotantolaitoksia hallitsevan Yhdysvaltain trustitutuneen pääoman, jonka vaikutusvalta siitä syystä ulottuu hallituksen kontrolliin niin pitkälle, että se määrää kuka Cuban hallituksen esimieheksi valitaan ja kuka astuu virastaan syrjään, ellei hänen katsota turvaavan yhdysvaltalaiesten pääomaa.

Henkilöt, joiden virkatehtävät määrätään toisten maiden rahamiesyhtymien kautta, tulevat sitten täydellisiksi määrääjiksi sikäläisten asukkaiden jokapäiväisiin olosuhteisiin. Virkailija, joka estää tyranniuudella vieraan maan rahamiesten kontrollin alaisena olevien tehtaiden työläisten lakkoutumiset, voi saada ylistävät lausunnot teollisuusparooneilta, joiden etuisuuksia hän tyranniuudella on ajamassa. Laiminlyöneeksi virkatehtävänsä katsotaan sellaisen henkilön, joka ei lähetä amerikalaiesten ja brittiläisten rahamiesten omistamille tehtaille sotilaita lakon puhjettua ja virkailijan muutos on välttämätöntä.

Kuinka monta tuhatta Cuban työläistä onkaan joutunut ikuisiksi ajoiksi vainon ja kosto nalaiseksi viimeksi käytyjen lakkojen aika-

na? Omassa maassaan, jossa on synytnyt ja elämänsä kovaa työtä raatanut, kielletään lakkoutumisoikeus ulkomailla sijaitsevien rahamiesyhtymien vaikutuksesta. Luokkatuomiot ovat olleet kysymyksessä olevassa maassa jokapäiväisiä sen vuoksi, kun lakkotapahtumat lisääntyvät alhaisen elämäntason johdosta, työläisten koettaessa sitä lakkojen avulla kohottaa.

Amerikan omistava luokka Cuban omistavan luokan kanssa yhdessä on valmis työläisten lakkoliikkeet asevoimalla estämään. Ammatillisesti järjestyneinä ovat Cuban työläiset heikkoja itseään puolustamaan. Järjestynyttä rahamiesryhmää vastaan ovat sikäläiset työläiset oivaltaneet parhaaksi perääntyä aikeissaan, jäaden odottamaan sopivampaa hetkeä, jolloin järjestämisrakenne muuttuu Cubassa toisenlaiseksi. Sellaiseksi, joka on yhdenmukainen omistavan luokan järjestyneisyyden kanssa.

Tämän järjestymiskysymyksen ovat Cuban palkkatöläiset oivaltaneet viimeisen vuoden aikana, koska olemme kuulleet teollisuusunion jälleen muodostetun sikäläisten palkkatyöläisten keskuudessa. Se osoittaa valistuksen ja luokkatiedon levenemistä Etelä-Amerikan maihin. Tässä suhteessa olemme lähitulevaisuudessa toivorikkaita Cuban työläisten olosuhteiden korjaamisesta siedettävämmäksi.

Vallitsevana olevan pulakauden aikana on vanhat tuotantotavat syrjäytetty melkein tykänään monella tuotantoalalla ja uudemmat otettu käytäntöön. Tämän kanssa yhtäaikaan on, myös osakemarkkinoilla käynnissä ennenkuulumaton huijaus, jonka kautta pienet osakkeenomistajat sulistetaan sivuun, joten tuotantolaitokset keskittyvät yhä harvempiin käsiin kaikkialla entistä nopeammassa mittakaavassa.

Samanaikaisesti lisääntyy myös työvoiman riisto, joka merkitsee sitä että työttömyys tulee entistä uhkaavammaksi yhteiskunnalliseksi pulmaksi. Yhdysvaltalaiset pääomanomistajat ovat vaikuttaneet tähän siinä määrin, että siellä, missä on vielä ollut vallitsevana puoli-feudaalinen tuotantotapa, ollaan nopeasti kehittymässä suurteollisuuteen ja työkiilho on nostettu samalle tasolle Amerikan työkiilhon kanssa.

Palkkatyöläisten Tehtävä

Mitä tulee palkkatyöläisten tehdä tällä aikakaudella, jolloin tuotantoa yhä kehitetään teollisemmalle perustalle. Palkkatyöväestön on

luovuttava vanhoista järjestömuodoista ja ammattikuntaisista menettelytavoista. Vanhojen ammattijärjestöjen tilalle on otettava uudempia aikaiset järjestämistavat. Teollisuuden kehitys katkaisee jalat vanhoillisilta järjestöiltä, sillä ne ovat ohimarssin suorittaneet, jonka vaikutus ei ulotu enää nykyaikaiseen teollisuuteen. Valmisteteollisuus on kaikissa maissa kehittynyt tai on kehittymässä tieteelliseksi, jonka eteen parhaat insinöörit ja professorit ovat jatkuvasti työssä. Ei ole pieneksi arvioitava etevien eksperttien työskentelyä suurten tehtaiden laboratorioissa. Heidän jatkuva työskentely tulisi olla yhteiskuntaa hyödyttävää. Riistojärjestelmän vallitessa eksperttien työskentely kuitenkin lankeaa yksityisten kapitalistien hyödyksi, jonka omistavaluoka uskoo olevan oikeutettua itselleen anastaa. Tuotannon kehityksen juuret ulottuvat kaikkiin maailman teollisuusmaihin ja siten kasataan rikkauksia trustiutuneelle pääomalle työvoiman riiston kautta.

Kilvoittelu maailman kauppamarkkinoilla nykyisessä yhteiskunnassa vaatii teollisuuden kehitystä, samoin kuin se vaatii työvoiman tehoistumista kappale työn kiihoituksen kautta, jolla on taipumus luoda tuotteita suhteellisesti enempi päivätyöhön nähden. Työläiset ollessaan kappale työn ääressä laiminlyövät velvollisuutensa pysähdyttää kappale työn, joka johtaa yhteiskuntataloudelliseen kurjuuteen ja palkkatyöläisten taloudellisen aseman huononemiseen.

Ilman työvoiman käyttämistä ei valmisteteollisuudessa, enempää kuin muuallakaan, omaisuutta kasaannu yksityisomistajain käsiin. Ilman ainetta ei mitään maailmassa synny; siitä syystä ei mitään synny ellei työvoimaa valmistajien synnyttämiseen käytetä. Maailmassa on suunnattomat rikkauudet, joiden arvoa ei parhaammallakaan neroudella voida täydellisesti arvioida, ne kuitenkin ovat merkityksettömiä ilman työvoiman käyttöä. Tässä suhteessa on merkille pantava, ettei työläisten tärkeys teollisuuksissa olekaan niin vähäpätöistä, kuten jotkut sen saattavat arvioida.

Katsoessa sienen seikkaan että teollisuuden kehitys on vaatinut vissit miljoonat, on se kuitenkin vähäpätöistä verrattuna siihen mitä koneellinen kehitys on teollisuuslaitoksien omistajille tuottanut. Tätä seikkaa silmällä oivallamme koneteollisuuden perustuvan tieteelliselle

pohjalle ja havaitsemme tiedemiesten olevan rahavallan palveluksessa kehittämässä tuotantoa jatkuvan työvoimanriiston lisäämiseksi.

Teollisuuden uudelleen järjestely syrjäyttää miljoonat käsivarret tuotantolaitoksista, joissa heitä kaikkia kenties ei tarvita milloinkaan tämän järjestelmän vallitessa. Se on teollisuuden kehityksen seuraus joka johtaa miljoonat palkkatyöläiset pakolliseen joutilaisuuteen.

Toiselta puolen huolimattomuus työläisten taholta tulee esiin siinä, että ahertavat edelleen vanhoillisten ammattijärjestöjen matkassa, josta on koko työväenluokalle ja sen tulevaisuudelle vahinkoa. Sanan täydellisessä merkityksessä myrkyttää työläisten mielialan järjestyseen teollisuusoloja vastaavalla tavalla. On ahdasmielisyyttä olla itsepäinen luokkaansa kohtaan, etuisuuksien turvaamiseksi olisi työläisten pyrittävä suhtautumaan läheisemmin järjestörakenteeseen, mikä merkitsee menestystä työn ja pääoman välisessä kamppailussa. Suhde järjestyseen vanhoillisesti aikakaudella, jolloin kilvoittelu johtaa pulmallisiin tuloksiin, on tuomittavaa. Kuka hyvänsä pystyy koneita käyttämään, joista työnjohtajat tehtaissa huolehtivat, Ammattityövoima on ulos heitettyä hylkiötä, jolla ei löydy kuin aniharvoissa tapauksissa tilaa nykyisissä tuotantolaitoksissa.

Näin käsittäen tulisi palkkatyöläisten ottaa ratkaisevampi askel, luodakseen itselleen teollisuutta vastaava oikeuksiensa puolustusliitto. Esimerkillisin olisi teollisuuksittain järjestymisen yhteen unioon. Se ehkäisi riistoloukan aikeet tukahduttaa työläisten lakkoilemiset ja toiselta puolen vahvistaisi palkkatyöläisten luokkarintamaa, joka ei murtuisi asevoimallakaan.

Miten olosuhteet olisi korjattavissa?

Tieteellisesti perustettu teollisuusunionistinen järjestö, I. W. W., on sen perustamisesta asti havaittu olevan tärkeä tekijä nykyisessä yhteiskunnassa, jossa työvoimanriisto jatkuvasti kehittyy. Ei mikään toisenlainen järjestymismuoto voisi menestyä, paitsi hetkisen. Työväenluokan olosuhteiden korjaus ei menesty muuten, paitsi yhteisten pyrintöjen ja vaatimusten sekä solidarisuuden kautta. Muilla järjestöillä, jos kaikenlaisia onnenonkijoiden järjestöjä voidaan ensinkään työläisten järjestöiksi kutsua, puhumattakaan siitä että ne niitä olisivat, ei ole mitään mahdollisuuksia. Niihin kun kuuluu

kaikista yhteiskuntakerroksista ainesta, joiden taloudellinen asema on vastakkainen toisilleen, niin ne eivät menesty nykyisellä aikakaudella. Useisiin järjestöihin tiedämme kuuluvan jäseninä työnantajia, pieniä liikemiehiä, lakimiehiä, jopa pieniä tehtaillojakin.

Miten voidaan olettaa mahdolliseksi järjestää yhteiskunta aineksia yhteen, joiden välillä syntyy ristiriita, kun toiset saman seuran jäsenistä? Työvoimaa ostetaan sen riistämisen vuoksi, ei sitä osteta minkään hyväntekeväisyyden nimessä. Olkoon henkilö kuka tahansa, joka aikoo työvoimaa ostaa palvelukseensa, ostaa hän sitä siitä syystä, että hän työvoiman avulla voisi saada itselleen niitä rikkauksia, joita hän on liikkeensä kautta lähtenyt tavoittelemaan.

Näin me huomaamme järjestymisen perinpohjaisen tutkimisen tuloksena riistojärjestelmän aikana olevan sen, että järjestö täytyy olla perustettu, kuten nykyinen teollisuuskin on, tieteellisesti taloudelliselle luokkapohjalle. Täten perustettiin enempi kuin neljännesvuosisata sitten I. W. W., jonka tuloksena on ollut se että siellä, missä I. W. W. on lakkotaistelun johdossa ollut, ovat saavutukset olleet suurenmoiset.

Jos me hylkäämme viimeksi mainitun järjestymistavan, niin siinä suhteessa palkkatyöväestö jää yhä edelleen aliravituksi. Mutta jos me hyväksymme palkkatyöläisinä I. W. W:n järjestöksemme, niin me saatamme koko työväenluokan onnelliseen asemaan luokkataistelun kautta ja avulla.

Samoinkuin me aikaansaamme jonkin väliin ollessamme joukkona tuotannon palveluksessa, saamme myöskin aikaan hyvinvoinnin yhteiskunnassa yhteistyöskentelyn avulla. Kuumalla yhteen siten että yhdyimme teollisuusalamme unioon olemme me kaikki teollisuusunioiden kautta yhden suuren union jäsenyydessä. Tällainen järjestö on I. W. W. ja se on perustettu sitä varten että palkkatyöläiset saisivat korjauksia olosuhteisiinsa siihen yhtyneinä taistellen. Toisenlainen järjestymismuoto ei ota menestyäkseen koneaikakaudella, niitä on koitettu ja tulokset ovat olleet huonot.

I. W. W. on kuitenkin osoittautunut niin tehokkaaksi, että missä hyvänsä järjestömme on lakon kanssa tekemisissä jäseniensä avulla pe-

loitaa se työnantaja, jotka ovat vuosia koittaneet kaikilla mahdollisilla tavoilla järjestöme edistymistä ehkäistä, siinä kuitenkaan onnistumatta. Luokkataistelu antaa työläisille taoudellisia kokemuksia, joiden kautta he tulevat sellaiseen tulokseen järjestöme menettelytapohin nähden, ettei minkään muunlainen järjestö voi toimia työläisiä hyödyttävästi teollisuusmaassa, paitsi teollisuusunionistinen, joka teollisuuksittain palkkatyöläisiä tuotannossa järjestää.

Jos ammattijärjestö on työmaan kontrollissa ja maalarit menevät lakkoon, niin puutyöläisten, samoin kuin kaikkia muitakin rakennustyöalaa koskevat työläiset ovat edelleen työssä. He eivät tarjoa saman union jäsenenä kättä toisilleen, ahertavat itsepäisesti hyödykseen ja palvelevat työnantajan vaatimuksia tällä itsepäisyydellä, johon ammattiunionuoto perustuu. Miten käsitämme työläisten olsuhteita voitavan korjata edellämainitulla tavalla.

I. w. w:läiset jos ovat työmaan kontrollissa, niin julistetaan lakko koko työmaalla. Kaikki ovat yhden ja yksi kaikkien puolesta.

Emmekö huomaa suurta eroavaisuutta am-

matittain ja teollisuuksittain järjestymisen välillä. Lahkokunta ei menesty, työmaalla täytyy olla aina koko teollisuusaloittain työläisten järjestyneitä eikä hajoitettuna pieniin ryhmäkuntiin, kuten ammattiunionit tänäpäivänä ovat.

Niin ansiokasta luokkataistelun historiaa ei tunneta maailmassa minkään toisen järjestön osalle kuin on taistelevalla luokkajärjestöllä I. W. W:lillä. Yksinkertaisesti sen syyn tähden, että I. W. W. on perustettu tieteelliselle luokkaperustalle, sille on luotu pohja joka merkitsee tuotannon työläisten haltuunsa ottamista ja palkkajärjestelmän tykkänään poistamista.

Tässä suhteessa järjestöme taholta pyritään palkkatyöläisten riveissä luokkavalistusta jatkaamaan saadaksemme heidät valistustyön kautta luokkatietoisiksi. Tämän jälkeen me nousemme joukkoina — tietoisina joukkoina — ja otamme tuotantolaitokset haltuumme sekä käytämme niitä yhteiskuntaa hyödyttävästi.

Alkäämme milloinkaan alitsuko armeliasuuren varaan, se tarkoittaa työläisten henkistä vararikkoutumista. Sensijaan liittäkäämme itsemme Yhteen Suureen Union, ottakaamme teollisuuden palkkatyöläisten käsiin niillä keinoilla kuin parhaaksi näemme.

Kuivuus Tuhonnut Ison Osan Sadosta

KEVÄTKESÄN kuivuus ja heinäkuun ensimmäisellä puoliskolla vallinneet kuumat ilmat ovat aiheuttaneet kadon laajalla alueella Yhdysvalloissa. Se on tehnyt vahinkoa Kalliovuorista aina New Yorkin valtioon saakka itään ja Canadian rajasta aina niin kauaksi etelään kuin Texasin valtion pohjoisosaan.

Heinäkuussa olivat ilmat monissa valtioissa niin kuumat, että ne rikkoivat kaikki entiset rekordit. Esimerkiksi Wishek'issa, North Dakotassa, on lämpömittarin ilmoitettu osoittaneen 120 astetta yläpuolelle nollan, Fahrenheitin lämpömittarin mukaan; Moorhead, Minn., 114 astetta; Mile City, Mont., 108 astetta; Omaha, Nebraska, 110 astetta ja Rapid City, South Dakota, 106 astetta.

Tämän kuumuuden ja kuivien ilmojen aiheuttaman kadon on ilmoitettu aiheuttaneen sen, että yli 200,000 perhettä on joutunut täydellisesti hallituksen avustuksesta riippuvaiseksi. Heidän lisäksi joutuu hallitus csittain huolehtimaan noin 5,000,000 henkilön toimeentulosta yli 20 Yhdysvaltain valtiossa. Kuivuuden vakuutetaan aiheuttaneen noin 300,000,000—400,000,000 dollarin vahingon jo tähän mennessä ja sen päättymisestä ei ole vielääkään laajalla alueella mitään tietoa.

Kymmenettuhannet maanviljelijät ovat jo anoneet hallitukselta pikaista avustusta, sillä heillä ei ole mitään keinoa toimeentulonsa eikä perheittensä jäsenten vaatetuksen hankkimiseen nähden. Liittohallituksen taholta toimeenpannun tutkimuksen mukaan näyttää se